

je sedaj sam prepričan, da se je usoda države zaupala v prave roke. — Podpredsednik rumunske narodne skupščine Valzan je bil te dni v Beogradu, nakar je podal o dr. Korošcu svoje mnenje, da osredotočuje vso svojo energijo za napredek naše države in da se je ravno njemu moglo posrečiti prepeljati državo iz zagat v red. Zastopniki Češke, Francije, Angleške in Grčije ob priliki solunske proslave so se tudi podobno izjavili. Slovenski narod je lahko zato ponosen na svojega voditelja.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Grška sklepa pogodbe na vse strani. Po sklenjeni pogodbi v Italiji je šel Venizelos v Pariz in London. V Parizu, kamor se je iz Londona zopet vrnil, je prišel skupaj z dr. Marinovičem. Če in kdaj pride Venizelos v Beograd, še ni določeno. Med tem je Venizelos že pripravil novo pogodbo med Grško in Turčijo.

Da bi se Italija in Francija sporazumeli, bi bilo sicer zelo dobro, ker bi potem morala Italija tudi, kar zadeva Jugoslovane, biti bolj pravična. Vendar kljub temu, da se sklene poseben sporazum za francosko in italijansko severno Afriko, ni verjetno, da bi prišlo do kake znamenitejšje prijateljske pogodbe.

Kako so se v Avstriji pomerili? Za dan 7. oktobra sta bili napovedani dve veliki zborovanji v Dunajskem Novem mestu, Heimwehr in Volksbund. Zadnji je socialistična, oni prvi narodna organizacija, a obe obojeni. Vlada je izvršila velikanske predpriprave. Skoro tretjino vsega vojaštva, kar ga ima, je poslala v to mesto. Vojaki, kakor za fronto obojeni, so delali vmesni nevtralni prostor med obema zboroma. Na vseh oghih ulic so stale strojnice in okrog mesta — kanoni. Že v soboto, dne 6. oktobra, se je vozilo polne vlake udeležencev. Za nedeljo pa je bilo pripravljenih še do 40 posebnih vlakov. Heimwehrovcev je bilo do 15.000, socialistov in Schutzbunda do 25.000. Na obeh straneh so govorili, vzklikali, godbe so igrale, sprevodi so se vili s kolodvora na zborovališče in nazaj, spopadov pa ni bilo nobenih. Samo komunisti, ki so istočasno hoteli napovedano javno zborovati kar na trgu, so bili aretirani. Veliko grmenja, pa malo dežja, bi rekel naš človek.

Špansko čaka težka ura. Nasilnik Primo de Rivera je hotel prisiliti kralja Alfonza, da mu podpiše ukaz, s katerim se vsi oni generali in višji častniki odpustijo, ki so zoper nasilnika, pa so pristaši kralja. Kralj Alfonz tega ni podpisal. Zdaj se bliža Španija odločilnemu trenutku, ali bo kralj ali Primo — močnejši.

Bo kaj z razorožitvijo? To je v danem položaju skoroda izključeno. Zdaj, ko je znan dogovor med Francijo in Anglijo, so tudi druge države začele opuščati misel na — razorožitve. Zanimivo je to, da je danes Amerika najbolj proti temu in da Rusija, ki povsod zahteva, da se druge drža-

ve razorožijo, pa sama zbira milijonske armade, s katerimi — straši Evropo.

Mednarodni gospodarski zbor v Pragi se bo vršil v kratkem. Ta bode znova povdaril, da je ena največjih gospodarskih zaprek v Evropi ta tako zapletena carinska meja. Po tej carinski politiki, kot je bila dosedaj, Evropa sama sebe ovira v napredku, med tem pa države izven Evrope — uvažajo svoje blago. Ako bo na tem zboru prišlo do nove carinske politike v Evropi, potem je ta zbor rešil Evropo gospodarskega propada.

Domača hiša.

Ali si že misliš kedaj, zakaj je povzdignil Kristus zakon v zakrament, da iz te zveze tečejo nebeške milosti, ki jih je zaslužil s svojo smrtjo na križu? Zato, ker ima družina tudi za versko življenje velik pomen in velike dolžnosti.

Ko so prišli leta 1840 po presledku 200 let katoliški misijonarji zopet na Japonsko, so, kljub temu, da ni bilo tam že 200 let nobenega katoliškega duhovnika, našli tam še okoli 2500 ljudi, ki so imeli še neke pojme o krščanski veri, ki so še znali nekatere molitve in razne Marijine pesmi. V družinah se je vera ohranila. To nalogo ima vsaka krščanska družina: naj bi se ohranilo v njej krščansko prepričanje in krščansko življenje, da vsi rodovi, ki prihajajo iz družine, pljejo iz nje žive vode Kristusove vere. Res, da je za razširjanje in ohranitev krščanske vere ustanovljena katoliška Cerkev in je Kristus zato postavil zakrament mašniškega posvečenja. Res je tudi, da Cerkev presadi otroka v božje kraljestvo, ko ga po naročilu Kristusovem krsti v imenu presv. Trojice. Potem se pa začne sodelovanje družine s Cerkvijo. Ko se začne otrok zavedati pameti, ima pred seboj najprej očeta in mater. In v tem času sta ona za otroka zastopnika Cerkve, da začneta otrokovo pamet in srce naravnati k Bogu, da se otrok s svojo dušo vraste in vkozenini v sveto zemljo krščanske vere. V poznejših letih, ko začne otrok obiskovati šolo, pride Cerkev z njim sicer v neposreden stik in polaga on v njegovo srce seme, ki naj bi se razrastlo v božje kraljestvo in obrodilo obilen sad, a kaj bi izdalo vse delo Cerkve, ko bi v domači hiši bile take razmere, da bi se zadržilo v otrokovi duši seme, vsejano od Cerkve, če bi v domači hiši ne bilo ozračja, v katerem bi moglo božje seme vzkliti in se razrasti. In ko otrok odraste šoli, pa pride v najnevarnejša in najusodnejša leta, ima poleg Cerkve in raznih krščanskih mladinskih organizacij zopet domača hiša veliko nalogo, da je mlademu človeku velika opera in mu pomaga rešiti iz mladostnih viharjev zaklad krščanske vere. V teh letih ima domača hiša ravno to nalogo, da ohrani mladega človeka v

zvezi z Bogom in Cerkvijo, da mora Cerkev pri njem rešiti svojo nalogo. Če domača hiša pri tem delu odpove, tudi Cerkev le zato težko reši svojo nalogo.

Ali tvoja hiša reši to veliko nalogo? V hiši, ki hoče izpolnjevati to svojo veliko dolžnost, mora biti vsaki dan skupna družinska molitev zjutraj in zvečer. Kako lep in blagoslovljen je trenutek, ko je zbrana vsa družina okoli domačega oltarčka ali pred svetlo podobo, in se duše vseh kakor eno dvigujejo k Bogu! Kako se vtisnejo ti trenutki globoko v srca doraščajočih otrok, kako jih molitve, ki so se jih naučili in navadili v domači hiši, spremljajo po življenjski poti in so jim včasih pravi angeli varuhi, ki jih obvarujejo propada. Žalibog danes včasih vidimo, da oče in mati vsled prevelike skrbi za posvetno ne najdeteta več časa, da bi molila z otroci zjutraj in zvečer. Morebiti zapustita otrokom precej zemeljskega premoženja, a morebiti bi bila za otroke veliko večja sreča, ko bi jih bila naučila in navadila moliti.

V krščanski hiši se gleda strogo natančno, da se obhaja v njej prava krščanska nedelja, krščanska nedelja s sv. mašo, z besedo božjo, z nedeljskim počitkom. Če je res: »Kakšna nedelja, tako življenje«, potem imajo krščanske hiše v tej zadevi veliko dolžnost, posebno še danes.

V pravo krščansko hišo spada tudi krščansko berilo. Danes je težko najti kako hišo, kjer ne bi imeli raznih knjig, časnikov in drugega berila. Razume se, da v krščanski hiši ni prostora za čtivo, ki izpodkopuje vero, ki blati Cerkev, ki spravlja v mlada srca strup nečistosti in razuzdanosti. Hiša s takim berilom ni več krščanska hiša ali vsaj dolgo ne bo ostala. A v pravi krščanski hiši tudi niso zadovoljni, da imajo berilo, s katerim se izobrazujejo in ki jim je v razvedrilo, v krščanski hiši mora biti tudi versko berilo. Žalibog, da vidimo danes take knjige velikokrat zavržene in vse zaprašene kje na podstrešju. Naj bi te knjige dobile zopet časten prostor v naših hišah. Pod križem v hiši naj bi vedno tudi bilo sv. pismo, Hoja za Kristusom, Življenje svetnikov, nabožni listi kakor Glasnik presv. Srca Jezusovega, Bogoljub in drugi, in večkrat, posebno v zimskih večerih, naj bi se prečital vsej družini počasi in s premislekom kak odlomček iz teh knjig. Kako bi se ob tem berilu dvigale duše, koliko žarkov božje luči bi padlo vanje.

Posebno izdaten pripomoček, da bi vršile družine svojo veliko dolžnost, je pobožnost, ki se širi posebno danes, namreč posvečenje družin presv. Srcu Jezusovemu. Ta pobožnost, prav izpolnjena, ni nič drugega, kakor do zadnjih posledic izpeljano resnično krščanstvo. Vsaki dan okoli Srca Jezusovega zbrana družina naj bi se vsaki dan na novo zavedla, da je — zadnje svojo misel, zadnje svojo besedo, zadnje svoje dejanje posvetila presv. Srcu Jezusovemu, da naj bodo zato res vsaki dan vsaka misel, vsa-

Zboljšanje vinskega pridelka leta 1928.

ka beseda, vse življenje po volji in po duhu Kristusovi. To pa je ravno pravo krščanstvo, da postajamo vedno bolj duha Kristusovega, po Sinu božjem sami tudi otroci božji.

O kraljevem uradniku, ki mu je Kristus ozdravil sina, pravi evangelij: »Veroval je on in vsa njegova hiša.« Daj Bog, da bi tudi o vsaki naši hiši veljale besede: »Ta hiša veruje, dejansko veruje.« Z živo, dejansko vero bodete čutili tudi njen blagoslov.

*

Rak-rana našega časa. Ko so dne 15. avgusta v slovesni seji ugotovili izredne čednosti kapucinskega brata Konrada Parehamskega iz Nemčije, je imel sv. Oče nagovor, v katerem je povdarjal, da naj bi bil ta skromni brat, ki je toliko let vestno vršil svoje dolžnosti, zgled današnjemu svetu, pred vsem zoper njegovo glavno napako, uživaželjnost, ki je toliko, da se ne ozira ne na božjo postavo, ne na blaginjo drugih in nazadnje še sama sebe uniči.

Važna skrb sv. Očeta. Dne 15. avg. je bila tudi ugotovljena izredna svetost redovnice Pavle Frasineti. V spominu na njo pa je papež posebno povdarjal današnjo veliko dolžnost krščanskih žen, da pomagajo ohraniti današnjemu ženstvu največje bogastvo: pravo žensko dostojanstvo. Isto je papež povdarjal, ko je sprejel odposlanstvo ženske mladinske zveze, in jim je toplo polagal na srce, naj bo vsako krščansko dekle zgled z resno in dostojno obleko.

Delo katoličanov za vzgojo mladine. Na Angleškem so imeli katoličani veliko zborovanje, pri katerem so se posvetovali o raznih vprašanih verske vzgoje mladine. Sklenili so, da bodo po celi Angliji prirejali predavanja, ki naj bi širše sloje navduševala in seznanjala s temi vprašanji. Izdajali bodo tudi take spise. Na tem zborovanju so zopet posebno povdarili zahtevo angleških katoličanov po lastnih verskih šolah, v katerih se bodo otroci vzgajali čisto v katoliškem duhu in so zahtevali za te svoje šole od države isto podporo, kakor jo dobivajo druge šole. Pred kratkim so v delavskem okraju mesta Manchester položili temeljni kamen za novo šolo, ki naj bi imela prostora za 1000 otrok. Stroški so veliki, pa jih bodo pokrili delavci sami, ki znajo ceniti blagoslov prave verske vzgoje. — Na Dunaju so otvorili dveletni tečaj za svetne katehete. Ker duhovniki vsega dela več ne zmorejo, se je oglasila cela vrsta ljudi apostolskega duha, da bi jim pomagala pri njihovem delu. Ti imajo prej poseben pouk, da bodo pozneje poučevali otroke, take, ki bi radi prestopili v katol. Cerkev, da bodo imeli predavanja po raznih krščanskih društvih.

Za slovensko slovo zoper razdiralno politiko slovenskih radičevskih sužnjevi!

Vsled hladne spomladi, vsled hladne in deževne jeseni, deloma pa tudi vsled toče, je letos vinska trta v razvoju zaostala. Lepi jesenski dnevi sicer pospešujejo zorenje grozdja, toda z ozirom na bližajočo se trgatve je le malo upanja na kvalitativno dobro trgatve.

Da se omogoči vinogradnikom izboljšanje za potrošnja in trgovino najsposobnejšega letošnjega vinskega pridelka in s tem v zvezi dosega boljših cen za vinski mošt in vino, dovoljujem vinogradnikom mariborske oblasti na temelju § 5 zakona o prometu z vinom, vinskim moštom in brozgo z dne 12. IV. 1907, drž. zak. št. 210, obče izboljšanje vinskega mošta z zmerno uporabo sladkorja. Sladiti se sme v smislu člena II min. odredbe z dne 18. III. 1914, št. 12264, le vinski mošt od začetka trgatve do 15. novembra 1928 v okraju pridelovanja, oziroma v njega neposredni bližini. Za izboljšanje vinskega mošta se sme uporabiti samo čisti konzumni sladkor v kristalih ali kockah raztopljen v moštu samem, ne pa v vodi. Uporaba vsakega drugega sladkorja je v smislu zakona zabranjena. Slad-

korja se sme dodati moštu le toliko, da se doseže koncentracija mošta srednjih vinskih let. Sladijo naj se torej le mošti navadnega namiznega vina izpod 14 odstotkov sladkorja in mošti boljših kvalitativnih vin izpod 17 odstotkov sladkorja. Največ se pa sme dodati do 4 kg sladkorja na 100 litrov mošta.

Vsled splošne dovolitve izboljšanja mošta vinogradnikom, odpadejo tozadevne prošnje za dovoljenje slajenja in naznanila o izvršenem slajenju.

Ako nameravajo izboljšati mošt vinski trgovci, morajo imeti za to dovoljenje v smislu vinskega zakona od pristojne oblasti in jim je postopati v smislu odredbe z dne 18. III. 1914, št. 12264.

Vina samorodnih trt (šmarnice i. t. d.) ni smatrati kot vina v smislu vinskega zakona, zato je rezanje mošta, šmarnice itd. z vinskim moštom in izboljšanje takih mešanic v smislu tega razglasa strogo zabranjeno. — Proti kršiteljem te zabrane se bo postopalo po zakonu.

Veliki župan: dr. Schaubach.

NOVICE

Profesor dr. Franc P. Kovačič — prelat. Sveti oče Pij XI. je z apostolskim pismom od 28. septembra t. l. imenoval svojim hišnim prelatom preč. g. bogoslovnega profesorja dr. Franca P. Kovačiča v Mariboru. Na mnoga srečna leta!

Promet z drobižem. Vse drž. blagajne in poedinci so dolžni vzeti kovane drobiža pr obračunu: po 5 par do 5 Din, po 10 par do 10 Din, po 25 par do 20 Din, po 50 par do 100 D, po 1 Din do 200 Din, po 2 Din do 500 Din.

Nepreviden deček. Na neko žago v Zagrebu je prišel 16letni deček Vanjurek. Gledal je, kako dela transmisijska, pa je stopil preblizu. Transmisijska ga je prijala, ga vrtela, konečno vrgla na kamenita tla, kjer je deček z razbito glavo — mrtev obležal.

V Hercegovini zopet pomanjkanje hrane! Ker je bila v Hercegovini huda suša, ni bilo pridelka in kmet že sedaj strada, kaj bo počel šele čez zimo? Vlada je odredila, da se takoj sporoči natančne podatke o pomanjkanju hrane.

Še ne dajo miru! V južnih krajih naše države se potepajo posamezne tolpe roparjev — ki pridejo ali iz Bolgarske ali iz Albanije. Vodi jih neki Salkovič, ki ima svoje skrivališče na albanski meji. Naši orožniki so imeli z njimi pretekli teden pravo bitko.

Surov zločin, da je groza! Pretekli teden se je odkril grozen zločin v bližini Bleda. Na potu, ki pelje v jamo pod Babjim zobom, so našli — nekaj človeških kosti. Poleg kosti pa so našli tudi kosce ženske obleke. Po teh

koscih je spoznati, da je bila ženska elegantna. Zločin se je najbrž izvršil v poletju in to na ta način, da je neznan zločinec umoril žensko, jo razrezal, zakuril grmado in zmetal kosce na ogenj. Kdo je izvršil ta zločin, seveda še ni znano. Vsa okolica je preplašena nad tem dogodkom, ki nima zlepa primere v surovosti in zdivjanosti.

Z jelenom se je tepel v Krmi pri Jesenicah kmet Franc Pavlin. Šel je na delo v gozd. Nenadoma se je zakadil jelen v njega in ga z rogovi vrgel kvišku. Pavlin si je poškodoval roko. Njegovega hlapca Jakoba, ki se je hotel tepsti z jelenom, pa je jelen sunil v trebuh ter mu prizadjal težke poškodbe.

Ta se je pa vjell Prav mu! Te dni se je vrnil iz Nemčije in to celo s podoro našega konzula v Düsseldorfu, neki Mejavšek, ki ga je naša policija že dolgo iskala. Ta človek je bil predrzen dovolj, da je v Düsseldorfu celo naš konzulat prosil potnih stroškov za domov in jih je res tudi dobil. Konzulat pa je kmalu nato izvedel, kdo je ta človek, da je namreč tat in kompanjon znanih že zaprtih goljufov in da gre sedaj, ko so drugi v ječi, po denar, ki je nekje zakopan. No, pa v ječi menda ni zakopan! Tam naj si izkoplje modrost, da bo pametnejši in boljši!

Ne igray za denar! Te dni je prišel v Subotico trgovec Friedman. Imel je 30.000 Din. Sedel je z igralci za mizo in — vse zaigral. V obupu je končal življenje. Usoda igralcev za denar!

Ne prodajaj bolne svinje! Preteklo soboto so nekemu špeharju v Mariboru zaplenili meso svinje, ker je bila bolna. Poleg te škode ima še kaznen.